

тѣ са осѣществяватъ, ставатъ за него досѣгателны, тогасъ само, кога то сѣ опълтены въ лица, въ кои то и чрезъ кои то са проевяватъ. За възраста, който изысква пригответелно преподаваніе на исторія та, сички тѣ народы са представятъ чрезъ свои тѣ герои. Тѣй характеристика та на народы тѣ отъ франкско то племе бы исчезнѣла въ мрака, ако не бы са изстѣпила пластически предъ наши тѣ погледи въ образа на Карла Великаго; а саксонскій тѣ герой Виттекиндъ опълтява въ себе си религіозность та, жива та привързанность къмъ отечественны тѣ нравы, открытость та, праводушіе то и честность та на сичко то саксонско племе. По подирь ученикъ тѣ трѣба, и може да стигне до съзнаніе, че издадени тѣ изъ народа личности на герои тѣ сѣ представители на духа, кой то живѣе и дѣйствува въ този народъ, че тѣ сѣ само произведенія на време то, кое то имъ проправило пѣть. Тогасъ нека исторія та разсказва сички тѣ „обстоятелства на дѣло то“, като присѣдинява на разсказа и описанія. Да постѣпваме инакъ, — знаменува, да немамы понятіе за психологія та. Ный отъ опыта знаймы, че ученицы тѣ са оставали хладнокровны при четенъе то на най привлекателны тѣ главы отъ Велтерова та Всеобща исторія: „за степень та на образованіе то на номады тѣ, за земледѣліе то, търговія та и проч.“; зашто то сичко туй бѣ лишено отъ изображеніе *на лична дѣятелность*. Разсказы тѣ за юноши тѣ непременно трѣба да иматъ драматическій интересъ. Напишете една глава „за витезство то въ срѣдни тѣ вѣкове,“ но не забравяйте да изведете въ живо дѣйствіе живы тѣ лица на Дю-Гесклена, на Байарда, на Гѣца фонъ Берлихингена. Ако вый захванете просто да говорите